

Belgische Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 10 november 2009

Aanwezigen

Dames: Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), D’Hoop (IOM), Houben (VwV), Hublot (CIRÉ), Janssen (Foyer), Kerstenne (CRB), Konings (VMC), Lommée (BCHV), Machiels (Fedasil), Maes (BCHV), Regout (Convivium), Thiébaud (APD), Vanderhaegen (PSC), Verstrepen (OVb)

Heren: Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Van den Bulck (CGVS), Vinikas (BCHV), Wolff (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

De heer Vinikas opent de vergadering om kwart voor 10.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 13 oktober 2009

Het verslag van de vergadering van 13 oktober wordt goedgekeurd mits de volgende opmerkingen:

§ 11: Mevrouw Maes merkt op dat in § 11 van de Franstalige versie van het verslag het woord Eurodachits is weggefallen na het getal 323.

§ 18: de heer Renders vraagt of in de toekomst systematisch de nationaliteiten in de Dublindossiers zouden kunnen worden doorgegeven.

§ 74: Mevrouw Crauwels merkt op dat het woord “kunnen” mag geschrapt worden in de zin: “Mevrouw Crauwels legt uit dat OCMW’s dan wel de wettelijke plicht hebben om personen aan een menswaardig bestaan te helpen, (...)” Bijkomend merkt ze op dat in dezelfde paragraaf het woord “leefloon” dient vervangen te worden door het woord “financiële steun”.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de maand oktober 2009 werden 1.853 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 80,86 asielaanvragen per werkdag (22 werkdagen). 1.779 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 39 in de gesloten centra en 35 aan de grens. Dit betekent een stijging met 318 asielaanvragen in vergelijking met september 2009 en een stijging van 663 aanvragen in vergelijking met oktober 2008.
2. De top tien van meest voorkomende nationaliteiten bij de asielaanvragen van oktober 2009 is: Kosovo (222), Afghanistan (181), Rusland (169), Irak (149), Guinee (127), Armenië (92), Iran (68), Kongo (65), Syrië (61) en Servië (58).
3. In oktober 2009 werden 1.444 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 1.088 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 105 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 251 weigeringen van inoverwegingname (13quater). Daarnaast werden 149 dossiers zonder voorwerp afgesloten. In het totaal werden 1.269 dossiers afgesloten.
4. Daarnaast werden 17 beslissingen aan de grens genomen: 11 overgemaakt aan het CGVS, 4 bijlagen 13 quater en 2 bijlagen 25 quater. Er waren geen beslissingen zonder voorwerp. In de gesloten centra werden 29 beslissingen genomen: 25 overgemaakt aan het CGVS, 2 bijlagen 13 quater, 2 bijlagen 26 quater. Er was 1 beslissing zonder voorwerp. In het totaal werden 1.593 dossiers afgesloten door DVZ.
5. Met betrekking tot de Eurodac-hits in oktober was Polen voor 85 asielaanvragen verantwoordelijk, Griekenland voor 68, Hongarije voor 48, Duitsland voor 30, Frankrijk voor 27, Nederland voor 24, Verenigd Koninkrijk voor 23 en Zweden voor 22.
6. In oktober 2009 werden 425 meervoudige asielaanvragen ingediend, 125 meer dan in september 2009. Dit vertegenwoordigt 23,88 % van het totaal aantal aanvragen dat ingediend werd in oktober 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (100), Iran (44), Irak (39), Rusland (36), Kosovo (24) en Servië (21).
7. Met betrekking tot de opsluitingen in oktober 2009: 2 personen werden vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de Dublindossiers werden 47 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 61 na een beslissing van weigering tot tenlasteneming (bijlage 26 quater). Van deze 61 opsluitingen naar aanleiding van een 26 quater beslissing waren er 16 met de bedoeling naar Polen teruggestuurd te worden, 11 naar Griekenland, 7 naar Hongarije Frankrijk en Italië, 5 naar Duitsland en 5 naar Nederland.
8. In oktober 2009 werden 78 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (68 jongens en 10 meisjes). Al deze asielaanvragen werden ingediend op het grondgebied. Er was 1 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 30 tussen 14 en 15 en 47 tussen 16 en 17. De meest voorkomende landen van herkomst van de NBMV waren Afghanistan (25), Guinee (13), Indië (6), Kosovo en Irak (5), Rusland (4) en Somalië (3).
9. Mevrouw Maes wijst op het hoog aantal dossiers met een verantwoordelijkheid voor Hongarije en vraagt of men hier een verklaring voor heeft. De heer Geysen stelt dat het

inderdaad veeleer een recent fenomeen is want dat het cijfer voor Hongarije de laatste maanden ongeveer verdubbeld is.

10. Mevrouw Verstrepen vermeldt dat een advocaat haar signaleerde dat zij een cliënt wenste te zien in de haven maar geen toegang kreeg tot haar cliënt. De havenpolitie weigerde de toegang omwille van het feit dat de betrokkene de advocaat niet kende. De betrokkene zou wel degelijk expliciet asiel aangevraagd hebben. Ook toen de cliënt naar het ziekenhuis werd gebracht voor verzorging, werd de kamer van die persoon bewaakt door politie en kreeg ook daar de advocaat geen toegang tot de cliënt. De betrokkene werd nadien terug overgebracht naar het schip, opnieuw werd de toegang geweigerd. Ze stelt zich de vraag of hieromtrent richtlijnen bestaan. De heer Geysen antwoordt dat zijn dienst niet langer de asielaanvragen aan de haven behandelt. Dit valt sedert 1 oktober onder de bevoegdheid van mevrouw Bracke. Hij stelt dat normaal gezien de personen, indien zij asiel aanvragen, naar het gesloten centrum worden gebracht. Maar de heer Geysen wil wel navraag doen hieromtrent want de toegang tot de advocaat dient verzekerd te worden.
11. De heer Renders vraagt of de asielaanvragen die vallen onder de bevoegdheid van de cel Zaventem nu helemaal niet meer worden opgevolgd door de directie asiel? De heer Geysen bevestigt dat die inderdaad onder de autonome bevoegdheid van de grensinspectie vallen, meer bepaald onder de bevoegdheid van mevrouw Bergans. De heer Renders wijst op het gevaar voor een divergentie onder de verschillende diensten en het cultuurverschil dat volgens hem bestaat tussen beide diensten. De heer Geysen stelt dat het risico van divergentie wordt opgevangen door vergaderingen van de verschillende diensten samen, van de opleiding die gegeven werd en wenst zich niet uit te spreken over een eventueel cultuurverschil.
12. De heer Renders merkt op dat het aantal bijlagen 39 bis, gesignaleerd door de heer Geysen zeer laag is (2), ondanks het feit dat 39 personen een asielaanvraag hebben ingediend in een gesloten centrum. De heer Renders vraagt of deze personen ook een bijlage 39 bis ontvangen. De heer Geysen bevestigt dit en verklaart dat wanneer hij de statistieken geeft aangaande de bijlagen 39 bis, dit enkel de mensen betreft die niet waren opgesloten op het ogenblik van hun asielaanvraag.
13. De heer Renders wijst op het feit dat, hoofdzakelijk in Vottem, er veel Irakezen werden opgesloten als gevolg van een terugnameakkoord door België op vraag van Duitsland op grond van het Beneluxakkoord met Duitsland van 17 mei 1966 met betrekking tot de tenlasteneming van personen aan de grens (zie bijlage). Ze worden door de Duitse politie overgedragen aan de Belgische politie aan de grens (Raeren) en onmiddellijk geplaatst in een gesloten centrum op grond van art. 7 VW (BGV wegens illegaal verblijf). Deze mensen vragen meestal na 1 of 2 dagen asiel aan in het gesloten centrum met het gevolg dat hun procedure in minder gunstige omstandigheden verloopt dan in geval van verblijf in een open centrum. De heer Renders vraagt of deze mensen asiel hadden aangevraagd in Duitsland. De heer Geysen antwoordt dat hij niet op de hoogte is van de arrestatieomstandigheden van deze mensen maar dat het niet ging om Dublin dossiers aangezien ze geen asiel hebben aangevraagd in Duitsland. De heer Renders vraagt bijkomend of, indien deze mensen asiel hadden gevraagd in Duitsland, de Dublinverordening van toepassing zou zijn geweest of wel het Benelux-Duitslandakkoord, en of deze personen dan ook zouden geplaatst zijn in een gesloten centrum. De heer

Geysen antwoordt dat inderdaad de Dublinverordening zou van toepassing geweest zijn, indien de mensen asiel zouden aangevraagd hebben in Duitsland. In dat geval zouden ze ook onmiddellijk opgesloten kunnen worden maar zouden ze waarschijnlijk een uitnodiging gekregen hebben om zich aan te bieden bij de DVZ voor voortzetting van de asielprocedure.

Mededeling van het CGVS (De heer Van den Bulck)

14. De heer Van den Bulck deelt mee dat het CGVS 927 beslissingen heeft genomen in de maand oktober 2009. Er is sprake van een lichte stijging in vergelijking met de vorige maand, maar dit moet gerelativeerd worden aangezien ze deels te wijten is aan het feit dat de ingetrokken beslissingen, omdat ze getekend waren door de adjunct-commissaris, opnieuw genomen werden door Commissaris-generaal. De beslissingen worden als volgt verdeeld: 153 erkenningen van het statuut van vluchteling, 40 toekenningen van het statuut van subsidiaire bescherming en ?? weigeringen, waarvan 59 weigeringen aan EU-onderdanen, 2 intrekkingen van het statuut.
15. De heer Van den Bulck beschikt niet over de cijfers van de verdeling per nationaliteit voor de maand oktober 2009.
16. Van januari tot en met oktober 2009 zijn de voornaamste nationaliteiten van de personen, op wie een uitsluitingclausule werd toegepast, de volgende: Irak (6), Somalië (3), Kosovo (2) en Afghanistan, Syrië, Armenië en RDC (1).
17. Het voornaamste motief voor het intrekken van het statuut van vluchteling is fraude. De personen voor wie zulk een beslissing werd genomen tussen januari en oktober 2009 (inbegrepen), kwamen voornamelijk uit de volgende landen: Rusland (21), Rwanda (1), Albanië (4), RDC (1) en Iran (2). Wat betreft de intrekking van de subsidiaire bescherming voor dezelfde periode, treffen we de volgende nationaliteiten aan: Ex-Joegoslavië (6), Kosovo (1), Azerbeidzjan (1), Irak (1) en Palestina (1).
18. Het CGVS is zich zeer bewust van de actuele stijging van de asielaanvragen en stelt alles in het werk om hierop te reageren en hieraan het hoofd te bieden. Enerzijds wil het CGVS zijn personeel versterken (20 nieuwe agenten zullen in dienst genomen worden vanaf deze maand en volgend jaar zullen er nog eens twintigtal nieuwe agenten aangenomen worden). Alle kandidaturen zijn welkom, zelfs spontane, want de werkreserve is uitgeput. Anderzijds onderneemt het CGVS pogingen om de rentabiliteit van haar werk te verhogen, teneinde het aantal beslissingen te maximaliseren zonder in te boeten aan kwaliteit.
19. De heer Van den Bulck verwijst naar twee arresten genomen door de RVV op 20 oktober 2009 in algemene vergadering, die de beslissingen, getekend door de adjunct-commissarissen, annuleren en die de omstandigheden strikt definiëren (verhinderen van de Commissaris) waarin deze laatste een beslissing kunnen nemen. Het CGVS onderzoekt momenteel of het naar Cassatie gaat. Als er beslist wordt om opnieuw een geheel van geaffecteerde beslissingen in te trekken, dan zal het CGVS dit laten weten aan de Balies, het UNHCR en het BCHV.

20. De heer Beys verwijst naar de statistieken betreffende de beslissingen genomen door de RVV over beroepen in volle rechtsmacht ingediend tegen de beslissingen van het CGVS. Zodoende ligt het percentage van dossiers waarin het statuut van vluchteling werd toegekend op 6,3 % voor de Franstalige kamers en 0,7 % voor de Nederlandstalige kamers. Het percentage dossiers waarin de subsidiaire bescherming werd toegekend is 2,3 % voor de beide linguïstische rollen. Het percentage dossiers teruggestuurd naar het CGVS na annulatie is 8,8 % voor de Franstalige kamers en 0,6 % voor de Nederlandstalige kamers. De heer Beys vraagt zich af of deze vaak beduidende verschillen te wijten zijn aan het feit dat bepaalde nationaliteiten bij meerderheid door één van de twee rollen worden behandeld of dat de controle uitgeoefend door de RVV verschillend is per rol. Hij vraagt dan ook de mening van de heer de Commissaris-generaal. De heer Van den Bulck antwoordt dat het moeilijk is om een alles verklarend antwoord te geven op deze verschillen in cijfers. Het feit dat bepaalde nationaliteiten bij meerderheid door een bepaalde rol behandeld worden zal zeker en vast een rol spelen, want de dossiers waarover de Nederlandstalige en de Franstalige kamers zich moeten buigen zijn niet dezelfde. Hij denkt dat op het niveau van het CGVS de erkenningsgraad hoger ligt bij de dossiers behandeld in het Nederlands (immers, deze omvatten bijna alle dossiers van de landen van herkomst voor dewelke de erkenningsgraad hoog is en de subsidiaire bescherming wordt toegekend: Irak, Somalië, Afghanistan). Dit zijn nu echter slechts enkele mogelijke oorzaken ... De heer Van den Bulck beklemtoont tenslotte dat, alle rollen samengenomen, er weinig hervormde beslissingen zijn, wat belangrijk is vanuit het standpunt van het CGVS.
21. De heer Vinikas herinnert eraan dat er voortaan enkele statistieken beschikbaar zijn op de website van de RVV.
22. Mevrouw Hublot vraagt welke behandeling er voorzien is voor aanvragen waarvoor er geen code 207 is, geen opvangstructuur. De heer Van den Bulck antwoordt dat deze dossiers niet prioritair zijn en dat gezien de achterstand die er nog steeds is op het CGVS, zij niet behandeld worden. Alleen de asielaanvragers uit de Europese Unie worden wel opgeroepen, maar dan onmiddellijk als ze zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.
23. Mevrouw Houben wijst erop dat er mensen zijn die ondertussen al 5 maanden op hotel zitten en wenst te weten of het CGVS bereid is deze politiek aan te houden zolang de opvangcrisis aanhoudt. De heer Van den Bulck antwoordt dat zolang er nog voldoende andere dossiers zijn, ze dit beleid kunnen aanhouden. Mevrouw Maes vraagt of er dan geen eindpunt is voorzien en wijst op het feit dat sommigen wel degelijk wensen gehoord te worden. De heer Van den Bulck herhaalt dat het afhangt van het afbouwen van de achterstand maar dat er een specifieke contactpersoon is bij Fedasil voor die personen die wel wensen opgeroepen te worden.
24. Mevrouw Thiébaud legt uit dat er sommige personen vastgehouden in Centrum 127, geconfronteerd worden met redelijk lange termijn in twee verschillende stadia: wanneer een bijkomend interview nodig is kan de termijn oplopen tot 2 à 3 weken en wanneer ze een beslissing afwachten. Is dit probleem nog steeds verbonden aan het probleem van de handtekening? De heer Van den Bulck antwoordt dat dit niet verbonden kan zijn met het probleem van de handtekening van de Commissaris-generaal. Hij zegt dat het mogelijk is

dat er in specifieke dossiers vragen rijzen over de motivatie, en om die reden is een bijkomend onderzoek noodzakelijk. In zulk een geval kan het nemen van de beslissing vertraagd worden, maar het betreft toch specifieke dossiers en geen representatief probleem. Wat betreft het vastleggen van een verhoor daarentegen, is er geen vaste termijn. Hij zal zich informeren over deze opmerking.

25. Mevrouw Maes vraagt zich af of het “maximaliseren” van deze beslissingen, zoals hierboven vermeld, tot gevolg zal hebben dat de dossierbehandelaars gehouden zullen worden aan kwantitatieve eisen, zoals een bepaald aantal te nemen beslissingen per maand. Zij maakt zich zorgen over een te hoge kwantitatieve druk op de behandelende agenten. De heer Van den Bulck antwoordt dat hij refereerde naar verbeteringen van de efficiëntie van het werk, zoals een rationalisering van de circulatie van informatie, zijn de instructies voldoende duidelijk om toe te laten dat de behandelende agenten snel een beslissing nemen, een meer directe opvolging met de behandelende agenten bij wie men constateert dat het verhoor reeds lang geleden plaatsvond maar dat nog geen beslissing werd genomen. Wat zijn de redenen waarom een dossier aan de kant is gezet.
26. De heer Renders haalt bepaalde gevallen aan waarbij een asielzoeker de toepassing wenst van de Dublin- verordening teneinde een familielid te vervoegen dat zich in een andere lidstaat bevindt. Het gebeurt dat DVZ het geval niet opmerkt en het dossier doorstuurt naar het CGVS voor behandeling. Kan het CGVS DVZ hiervan op de hoogte brengen opdat het dossier wordt doorgestuurd naar de betrokken lidstaat? De heer Van den Bulck antwoordt dat in zo’n geval het CGVS verplicht is de asielaanvraag te behandelen. In uitzonderlijke gevallen, wanneer de persoon zeer duidelijk uitlegt dat hij niet in België wenst te blijven, kan er gepoogd worden dit probleem te verhelpen. Dit blijft echter uitzonderlijk en hangt volledig af van de goede wil van de andere lidstaat om de asielaanvraag te behandelen.
27. Mevrouw Houben vraagt of er al asielaanvragen van EU-onderdanen zijn geweest die wel in overweging zijn genomen. De heer Van den Bulck stelt dat dit eerder zelden gebeurt, bv. in het geval van een dossier dat reeds zeer lang in behandeling is (vb. van voor de hervorming), in een dergelijk dossier kan men moeilijk nog een weigering van inoverwegingneming treffen.
28. verwijzend naar de vraag van de heer Renders, stelt mevrouw Maes dat men soms de omgekeerde situatie tegenkomt: dossiers die, al dan niet na interventie van het BCHV of na argumenten van de advocaat overgemaakt worden door DVZ aan het CGVS voor onderzoek maar in dewelke het CGVS het onderzoek naar Dublin herhaalt. Sommige dossiers worden geweigerd door het CGVS en de motivatie refereert enkel naar het feit dat de persoon geen vervolgingsvrees had in het Europese land via het welke ze België bereikten. De heer Van den Bulck antwoordt dat het CGVS het Dublinonderzoek niet herhaalt en dat de vrees moet onderzocht worden tegenover het land waarvan men de nationaliteit heeft maar dat het gaat om één van de elementen die men moet onderzoeken in het kader van die asielaanvraag. Enkel in het geval dat deze persoon een erkenning heeft verkregen in het Europese land, wordt er geen gelijkaardige erkenning in België toegekend, maar in deze dossiers wordt Dublin niet toegepast.

29. De heer Beys vraagt eveneens of er nieuwe informatie is over het verwachte Koninklijk Besluit over de toe te passen procedure door het CGVS. De heer Van den Bulck antwoordt dat hijzelf in afwachting is van dit KB. Hij haalt het feit aan dat de respectievelijke bevoegdheden van de Minister en de Staatssecretaris voor de materie van asiel gedefinieerd zijn in een protocol, waarbij deze laatste bevoegd is voor de nationale kwesties en de voogdij over de bevoegde diensten, de eerste over de internationale kwesties. De Minister behoudt de mogelijkheid om deze bevoegdheid terug te nemen.
30. De heer Michiels vraagt of er een nieuw beleid wordt gehanteerd door het CGVS in Afgaanse dossiers van mensen afkomstig van Herat en Kunduz. Volgens de Heer Van den Bulck is het zeker dat de situatie in Afghanistan verslechterd is. Er moet desondanks nog een onderscheid worden gemaakt tussen de regio's. De situatie is als volgt dat deze voor een aantal regio's geen aanpassing in het beleid van het CGVS rechtvaardigt, maar wel wat betreft de regio's van Herat en Kunduz waarvoor het statuut van subsidiaire bescherming wordt gegeven. DVZ wordt op de hoogte gehouden van ons beleid.

Mededeling van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

31. Mevrouw de Aguirre deelt mee dat recent nieuwe richtlijnen werden gepubliceerd om de nood aan internationale bescherming van personen afkomstig uit Kosovo te beoordelen: **'UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'**, 9 November 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4af842462.pdf>). Deze richtlijnen vervangen het standpunt van UNHCR van juni 2006.

32. Verder verschenen ook nog de volgende publicaties:

- **'Selected Documents Relating to Sexual Orientation and Gender Identity Relevant to International Refugee Protection'**, October 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ae99c582.pdf>). Deze publicatie bevat een selectie documenten betreffende seksuele geaardheid en gender identiteit die relevant zijn voor de internationale bescherming van vluchtelingen, inclusief de belangrijkste beleidsdocumenten van UNHCR, evenals internationale instrumenten en documenten van verschillende VN-agentschappen. De publicatie bevat ook een selectie van academische literatuur en andere rapporten van partner organisaties.
- Reeds vermeld tijdens de contactvergadering van mei van dit jaar zijn de prejudiciële vragen die een Hongaarse rechtbank heeft gesteld aan het Hof van Justitie in Luxemburg betreffende het artikel 12(1)(a) van de kwalificatierichtlijn¹. De 'Note' en het 'Statement' die in mei werden gepubliceerd werden herzien en de herziene versie werd nu ook gepubliceerd: **'Revised Note on the Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees to Palestinian Refugees'**, October 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4add77d42.pdf>), en **'UNHCR Revised Statement on Article 1D of the 1951 Convention'**, October 2009

¹ For the purposes of Article 12(1)(a) of Council Directive 2004/83/EC 1 <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/gettext.pl?where=&lang=en&num=79909679C19090031&ddoc=T&ouvert=T&seance=DDP_COMM#1#1>

Must someone be regarded as a person receiving the protection and assistance of a United Nations agency merely by virtue of the fact he is entitled to assistance or protection or is it also necessary for him actually to avail himself of that protection or assistance?

Does cessation of the agency's protection or assistance mean residence outside the agency's area of operations, cessation of the agency and cessation of the possibility of receiving the agency's protection or assistance or, possibly, an objective obstacle such that the person entitled thereto is unable to avail himself of that protection or assistance?

Do the benefits of this directive mean recognition as a refugee, or either of the two forms of protection covered by the directive (recognition as a refugee and the grant of subsidiary protection), according to the choice made by the Member State, or, possibly, neither automatically but merely inclusion in the scope ratione personae of the directive?

(<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4add79a82.pdf>). Deze documenten betreffen de toepassing van paragraaf 2 van Artikel 1 D van het Vluchtelingenverdrag: "**Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden**, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, **zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.**" Mevrouw de Aguirre vraagt aan de heer van den Bulck of de tussenkomst van België, waarin het standpunt van UNHCR dienaangaande niet wordt gevolgd, beschikbaar is. De heer Van den Bulck antwoordt dat het standpunt van UNHCR inderdaad niet volledig wordt gevolgd en dat hij dit zal navragen bij Buitenlandse Zaken.

- Van 6 tot 8 juli 2009 had in Tunis een rondetafel van experts plaats, met als thema "Verschillende mensen, verschillende noden". Van deze rondetafel is nu ook het verslag beschikbaar: '**10-Point Plan Expert Round Table No. 2: "Different People, Different Needs" (Tunis, Tunisia, 6-8 July 2009). Summary Report**', September 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ae15db72.pdf>)

Betreffende mensenhandel en bescherming van vluchtelingen verschenen de volgende documenten:

- '**Human Trafficking and Refugee Protection: UNHCR's Perspective**', September 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ae17da12.pdf>)
- '**The Identification and Referral of Trafficked Persons to Procedures for Determining International Protection Needs**', October 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ad317bc2.pdf>)

Tenslotte is er in Refworld nu ook een "**Special Feature**" over de bescherming van burgers in tijden van gewapend conflict (**Protection of Civilians in Armed Conflict**, <http://www.unhcr.org/refworld/civilians.html>). De "Special Features" (in de linker menu balk onder 'resources') zijn links naar webpagina's waar de belangrijkste documenten betreffende een bepaald thema verzameld zijn. Andere 'Special Features' betreffen o.a. kinderen, detentie, gender gelijkheid en vrouwen, migratie, bepalen van de hoedanigheid van vluchteling, hervestiging en staatloosheid.

Mededeling van het IOM (Mevrouw D'Hoop)

33. In oktober werden in totaal 158 personen door het IOM begeleid in het kader van het REAB programma, onderverdeeld als volgt: 92 mensen zonder papieren, 27 afgewezen asielzoekers en 39 personen wiens verblijfsprocedure nog hangende was.

34. De voornaamste nationaliteiten: 41 personen werden naar Brazilië teruggebracht, 19 naar Oekraïne, 17 naar Georgië, 15 naar Mongolië en 12 naar Hongarije.

35. 102 personen werden door NGO's naar het IOM doorverwezen, 46 door federale centra, 4 door steden en gemeenten, 4 personen dienden zich rechtstreeks bij het IOM aan en 2 personen werden doorverwezen door gesloten centra.

36. Van januari t.e.m. oktober 2009 werden in totaal 2.222 mensen begeleid in het kader van het REAB- programma. Dit zijn 80 personen minder dan tijdens dezelfde periode vorig jaar.

37. In oktober 2009 maakten 26 personen gebruik van het reïntegratiefonds. 10 daarvan waren mensen zonder papieren, 7 afgewezen asielzoekers en voor 9 personen was nog een verblijfsprocedure hangende. 15 van de 26 personen hadden een 'kwetsbaar

profiel': 3 hadden medische problemen, 2 zwangere vrouwen en één alleenstaande vrouw met kinderen.

38. 13 personen werden naar het IOM doorverwezen door de federale opvangcentra (Fedasil en Croix Rouge), 4 door gesloten centra en 9 personen door andere partners (NGO's, steden en gemeenten, etc.).
39. Van januari t.e.m. oktober 2009 maakten 385 personen gebruik van het reïntegratiefonds. Voornamelijk personen die afkomstig waren uit Oost-Azië (11). Daarnaast 8 personen afkomstig uit Brazilië, 7 uit Georgië, 3 uit Rusland, 2 uit Jordanië, 2 uit Kosovo, 1 persoon uit Mongolië en 1 persoon uit Irak.
40. Het IOM ondernam 3 *Monitoring Missions*, hierin vergezeld door een aantal personen van Fedasil. Er werden drie terugkeerlanden bezocht; m.n. Armenië, Marokko en Rusland. In elk van deze landen werden mensen opgezocht die destijds een beroep hadden gedaan op het reïntegratiefonds van het IOM. Er werd onderzocht welke impact de ondersteuning van het IOM in het land van herkomst had gehad, zowel op individueel als op collectief niveau en of de raadgevingen die vanuit België waren meegegeven dienstig waren geweest. De rapporten die het resultaat zijn van deze drie missies zullen op de vernieuwde site van het IOM gepubliceerd worden.
41. Op 10 december a.s. organiseert het IOM op zijn kantoren een seminarie rond vreemdelingen met 'kwetsbare profielen', met bijzondere aandacht voor de personen met medische problemen. Er zal een videoconferentie georganiseerd worden, waardoor er tijdens het seminarie rechtstreeks contact mogelijk zal zijn met personen met dit profiel die door het IOM naar hun land van herkomst werden terugbegeleid. Het doelpubliek van het seminarie is: personen die werkzaam zijn in ziekenhuizen, andere professionelen die met vreemdelingen met een 'kwetsbaar profiel' in contact komen en partners.
42. De heer Renders vraagt of de reïntegratie van personen die in een gesloten centrum verbleven hebben over het algemeen anders (moeilijker) verloopt dan voor de andere asielzoekers? Mevrouw D'Hoop stelt dat de begeleiding van deze personen door het IOM in ieder geval op dezelfde manier verloopt, met dit verschil dat personen die in een gesloten centrum verblijven en geïnteresseerd zijn in vrijwillige terugkeer naar een land waar vrijwillige terugkeer mogelijk is, persoonlijk door een werknemer van het IOM bezocht worden, teneinde hun specifieke noden in geval van terugkeer te overlopen. Deze noden worden vervolgens getoetst aan de realiteit in de landen van herkomst. Daarna wordt het 'reïntegratieproject' voor de persoon opgesteld en voorgelegd aan het IOM-kantoor in het respectievelijke land van herkomst, dat de haalbaarheid ervan evalueert. Er wordt geen bijzondere opvang voorzien voor personen die uit een gesloten centrum komen in de landen van herkomst (ook niet voor de andere begeleide personen). Op vraag van de heer Renders bevestigt mevrouw D'Hoop nogmaals dat het IOM geen mandaat heeft om personen die aan de grens worden tegengehouden en vervolgens teruggestuurd worden naar een land, dat niet hun land van herkomst is, te begeleiden. Ze verwijst naar het antwoord van de heer Halimi op de vorige contactvergadering die ook stelde dat IOM - België dat mandaat niet heeft maar voorgesteld had na te gaan hoe in andere landen met deze vraag wordt omgegaan. Ze weet dat IOM Londen zich wel heeft geëngageerd in een dergelijke begeleiding.

43. Mevrouw Maes heeft een vraag met betrekking tot een dossier dat op het BCHV behandeld wordt, dat betrekking heeft op een persoon die van gemengde afkomst is (Iran-Irak) en over een Iraaks 'verblijfsdocument' beschikt, dat volgens het CGVS een authentiek stuk is, maar niet volgens de Irakese ambassade. De persoon is zelf vragende partij om vrijwillig naar Irak terug te keren. De Iraakse ambassade weigert echter iets op papier te zetten aangaande het 'verblijfsdocument' en weigert derhalve ook een laissez-passer af te leveren. Het IOM werd gecontacteerd, maar zei met betrekking tot deze zaak niets te kunnen ondernemen. Mevrouw Maes vraagt bijkomend of het IOM bijstand geeft aan mensen die staatloos zijn en wensen terug te keren naar hun land van gewoonlijk verblijf. Mevrouw D'Hoop stelt in het algemeen dat het IOM geen diplomatieke autoriteit heeft, en ambassades onafhankelijk beslissen om iemand al dan niet documenten af te leveren. Het IOM kan hierin tussenkomen om te bemiddelen, maar is uiteindelijk ook gebonden door de finale beslissing van de betrokken ambassades. Idem in het geval van personen die apatride zijn. Het IOM kan in principe enkel die personen bij een terugkeer begeleiden als 'een' ambassade aan deze persoon de nodige (reis)documenten aflevert. Aangezien apatriden juist in de onmogelijkheid zijn een identiteits- of reisdocument van een ambassade te verkrijgen, kunnen zij nooit door IOM worden bijgestaan bij een vrijwillige terugkeer.

Mededelingen van Fedasil (Mevrouw Machiels)

44. Mevrouw Machiels deelt mee dat de directeur- generaal van Fedasil, mevrouw Kuntziger, al een tijdje afwezig is en dat nog een periode zal blijven. Mevrouw de Aguirre vraagt wie haar zal vervangen. Mevrouw Machiels zegt dat mevrouw Fanny François de taken van mevrouw Kuntziger tijdelijk overneemt.
45. De statistieken: eind oktober '09 was het algemeen netwerk van Fedasil voor 109% bezet. In totaal worden 18.132 personen opgevangen (341 meer dan in september '09), de mensen die in de hotels verblijven inclusief. Zij aan wie geen opvangplaats kon worden toegewezen zijn in dit getal niet inbegrepen.
46. Gisteren lag het aantal personen, aan wie geen opvangplaats kon worden toegewezen, op 1.000 personen. Dit aantal blijft sinds enkele weken toenemen.
47. De oorzaak van deze situatie is o.m. de stijging van het aantal asielaanvragen. In oktober werden 1.853 aanvragen ingediend bij de Dienst Dispatching. Dit impliceert ongeveer 2.500 personen. Ter vergelijking: in oktober 2008 werden +/- 1.100 aanvragen ingediend. In het eerste semester van dit jaar waren dat er ongeveer 1.200 dossiers/maand.
48. Maatregelen die genomen worden om de uitstroom te verhogen: meer dan 2.300 personen hebben een toewijzing aan een OCMW in het kader van het spreidingsplan gekregen. De personen die hiervoor in aanmerking kwamen hebben intussen grotendeels het opvangnetwerk verlaten. Daarnaast werd de mogelijkheid van opheffing van de code 207 ingevoerd voor personen die gedurende minstens 4 maanden in een opvangstructuur verblijven (incl. in de hotels) en die een huurovereenkomst kunnen voorleggen. Deze laatste maatregel geldt nog tot 15 december 2009. Deze personen kunnen een aanvraag indienen voor financiële steun bij het bevoegde OCMW.

49. Er werd in de loop van oktober door Fedasil een beslissing genomen om NBMV, die geen asielaanvraag indienen, niet meer op te vangen (dit, gelet op de huidige crisissituatie, en het feit dat Fedasil voorrang wil geven aan het publiek waarvoor het agentschap in de eerste plaats bevoegd is). Staatsecretaris Courard heeft echter korte tijd later opdracht gegeven om die instructie terug in te trekken, wat ook gebeurde. In de praktijk zijn er echter niet voldoende opvangplaatsen.
50. Er wordt naar structurele maatregelen gezocht om de capaciteit te verhogen. Er zullen bijkomende plaatsen gecreëerd worden bij Croix Rouge en Rode Kruis, bepaalde OCMW's hebben aangeboden om bijkomende LOI-plaatsen op te richten. Op langere termijn zullen bijkomende plaatsen gecreëerd worden in bestaande centra, maar dit kan pas volgende jaar gerealiseerd worden. Ondertussen wordt nog steeds gezocht naar andere oplossingen. De containers waarvan sprake, zouden pas tegen de zomer kunnen worden geplaatst.
51. Mevrouw Regout merkt op dat Convivial steeds meer personen over de vloer krijgt die bij hen aankloppen voor voedselhulp, kledij en waarvan een niet onbelangrijk deel medische zorg nodig heeft. Convivial weet niet meer naar wie ze de mensen met medische problemen moeten doorverwijzen. Ook families met kinderen hebben zich bij Convivial aangemeld. Blijkbaar kon ook aan hen geen plaats in de opvangstructuur worden toegewezen. Mevrouw Machiels kan de problemen alleen maar erkennen. Voor wat de families betreft, bevestigt mevrouw Machiels dat families met jonge kinderen tot een van de groepen behoren die normaal gezien voorrang krijgen bij de toewijzing van een opvangplaats, maar er zelfs voor hen niet altijd een toewijzing mogelijk is wegens het tekort aan plaatsen.
52. Mevrouw Kerstenne zegt dat Croix Rouge begin september heeft gevraagd aan Fedasil om het voorstel tot samenwerking van Croix Rouge en Médecins du Monde te steunen maar hierop tot op vandaag geen antwoord kreeg. Ze zagen zich genoodzaakt de steun midden september te stoppen. Toch verleent Croix Rouge nog steeds bijstand aan de meest kwetsbare profielen in de hotels. De situatie is echter in die zin geëvolueerd dat zelfs deze personen niet meer de grootste bezorgdheid zijn, maar wel die asielzoekers die daar ook geen opvangplaats meer krijgen. Croix Rouge blijft proberen zeer kwetsbare profielen te plaatsen.
53. De heer Beys vraagt wie verantwoordelijkheid is voor de medische verzorging van asielzoekers, die geen opvangplaats krijgen toegewezen. Volgens hem is dit het OCMW van de plaats waar de personen ingeschreven zijn in het wachtregister. Mevrouw Crauwels bevestigt dat het OCMW van de plaats van inschrijving voor de hoofdverblijfplaats (codes 001 en 020) in het wachtregister bevoegd is voor de maatschappelijke dienstverlening aan asielzoekers zonder toewijzing aan een opvangstructuur of OCMW. Het ten laste nemen van medische kosten valt onder maatschappelijke dienstverlening. Probleem is dat asielzoekers die geen adres opgeven bij het indienen van hun asielaanvraag, op het adres van DVZ ingeschreven worden. Deze personen vallen dus onder de bevoegdheid van het OCMW van 'Brussel', dat de toevloed van personen al lang niet meer aankan. De heer Geysen meldt dat de DVZ echter gevraagd werd om deze mensen niet meer op hun adres te registreren, maar hen gewoon te registreren als wonende te 'DVZ', zonder vermelding

van een stad of gemeente. Alle personen die als dusdanig geregistreerd worden, kunnen dus ook niet meer bij het OCMW van Brussel terecht. Mevrouw Crauwels antwoordt dat degenen die op adres van DVZ worden geregistreerd (Antwerpsesteenweg ...), wel in principe kunnen aankloppen bij het OCMW van Brussel.

54. De heer Beys wijst op het feit dat bepaalde personen, die in aanmerking kwamen voor een opheffing van de code 207 omdat ze een huurwoning hadden gevonden, gedwongen werden om *onmiddellijk* het opvangcentrum te verlaten, zelfs als de woning nog niet beschikbaar of in orde was. Mevrouw Machiels zegt dat dit zeker geen instructie is die van Fedasil uitgaat. Deze personen beschikken in principe over een termijn van 2 maanden om de opvangstructuur te verlaten.
55. Mevrouw Kerstenne stelt de vraag hoe personen, wiens code 207 werd opgeheven in de hierboven geschetste situatie, deze nadien opnieuw kunnen verkrijgen. Mevrouw Machiels zegt dat het in dat geval volstaat om een e-mail of fax met de vraag naar Fedasil te sturen.
56. Mevrouw Regout meldt nog dat Convivial terughoudend is in het proberen overtuigen van mensen om de opvangstructuur te verlaten. Reeds meermaals hebben ze alles in het werk gesteld om voor asielzoekers een woning te vinden, de waarborg te betalen, etc. Indien echter na enkele maanden een negatieve beslissing van de asielinstanties valt, met als gevolg dat de personen niet meer in hun huurwoning zullen kunnen blijven, duiken allerhande problemen op (zoals de betaling van een schadevergoeding), die er niet zouden geweest zijn, indien de personen verder in de opvangstructuur waren gebleven.

Mededelingen van het BCHV (De heer Vinikas)

57. De heer Vinikas deelt mee dat het BCHV opnieuw de Voogdijdienst zal contacteren teneinde hun vertegenwoordiging op de contactvergadering te verzekeren.

**De volgende contactvergadering vindt plaats op 8 december
op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**